

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1890.

101.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890,

tyczące się wyjawienia majątku, podlegającego równoważnikowi należności, tudzież wymiaru i opłaty tego podatku za V dziesięciolecie (1891 do 1900).

Celem uregulowania postępowania przy składaniu wyjawów majątku, który w myśl ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50), Najwyższego postanowienia z dnia 1. maja 1850 (Dz. u. p. Nr. 181), jakoteż ustaw z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89), z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 89), z dnia 27. grudnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1881) i z dnia 15. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 51) podlega równoważnikowi należności, tudzież w przedmiocie wymiaru i opłaty tego podatku za V dziesięciolecie (1891—1900) podają się do wiadomości następujące postanowienia:

I. Układanie wyjawów.

Postanowienia ogólne.

1. Przedmiot wyjawu.

§. 1.

Wyjawy obejmować mają:

a) cały, łącznie z prawem użytkowania majątek nieruchomy osoby, do płacenia równoważnika

obowiązanej, bądź w krajach tutejszych, bądź za granicą mieszkającej, leżący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, bez względu na prawną właściwość posiadania i bez względu na to, czy posiadłość jest w księgach publicznych zapisana czy nie, i czy obowiązek opłacania równoważnika należności nastanie już od początku piątego dziesięciolecia, czy dopiero w późniejszym czasie.

Okoliczność, że obowiązany do płacenia należności przekazał trzeciej osobie używanie lub użytkowanie przedmiotu, lub jest czasowo uwolniony od podatku gruntowego lub budynkowego, nie uwalnia go od obowiązku wyjawienia majątku i płacenia równoważnika należności.

Wyjawić więc trzeba w zupełności i dokładnie także beneficjara do gminy wcielone i nieruchomości oddane trzecim osobom w używanie, tudzież wszelkie prawa, połączone z nieruchomością w taki sposób, że służą każdemu posiadaczowi z tytułu posiadania nieruchomości.

Wyjawy mają nadto zawierać:

b) wyszczególnienie całego, gdziekolwiek znajdującego się majątku ruchomego osób, do płacenia równoważnika obowiązanych a mieszkających stale w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje;

wyszczególnienie majątku ruchomego osób prawnych, mających siedzibę w krajach korony węgierskiej, jeżeli tenże przeznaczony jest na taki cel określony, w skutku

którego zostaje w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych pod zarządkiem lub dozorem publicznym;

wyszczególnienie majątku ruchomego znajdującego się na obszarze, w którym niniejsze rozporządzenie obowiązuje, takich osób prawniczych, które mają siedzibę za granicą.

§. 2.

Pod względem przedmiotu, podlegającego równoważnikowi należności, ustawa nie czyni różnicy między majątkiem a iścizną majątku.

Przez udziały w iściznie majątku gminy lub w iściznie głównej wspólnego majątku, o których jest mowa w pozycji 106 *B e* taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, rozumie się tylko takie udziały, które uczestnik pojedynczy w ciągu istnienia wspólności może dowolnie przenieść na trzecie osoby.

Majątek wyjawić należy podług stanu na początku dziesięciolecia.

Majątek nieruchomy podlega równoważnikowi należności podług wartości surowej a przeto bez potrącenia długów hipotecznych.

Równoważnik należności od majątku ruchomego wymierza się od wartości czystej.

2. Osoby obowiązane do składania wyjawów.

§. 3.

Obowiązek wyjawiania majątku równoważnikowi należności podlegającego, ciąży:

co do fundacyj kościelnych i świeckich, bez względu na ich cel, na administratorach;

co do beneficjów nie wcielonych, co do majątku arcybiskupstw i biskupstw, na użytkujących, w razie zaś opróżnienia, na administratorach, prowizorach (zawiadowcach przychodów interkalarnych);

co do kościołów na zawadowcach majątku kościelnego; co do kapituł katedralnych i kolegialnych, probostw, zakonów, klasztorów i innych korporacji kościelnych (konwentów) na ich przełożonych;

co do majątku krajowego (funduszu krajowego, funduszu krajowo-stanowego) i co do innego majątku z określonym celem, na wydziale krajowym;

co do gmin (gmin miejscowych, częściowych, gmin powiatowych konkurencyjnych itp.) na przełożonych tychże gmin, co do stowarzyszeń i zakładów, przedsiębiorstw akcyjnych, co do gwarectw i przedsiębiorstw górniczych, na zasadzie §§. 137 i n. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854 (Dz. u. p.

Nr. 146) utworzonych i co do innych spółek zarobkowych itp. na dyrektorach, zwierzchnikach lub innych pełnomocnikach i ustawowych reprezentantach.

3. Forma wyjawu.

§. 4.

Majątek nieruchomy wyjawić trzeba podług dołączonego wzoru *A/1* i *A/2*, ruchomy podług wzoru *B* a prawa użytkowania, równoważnikowi należności podlegające (jak prawo polowania, rybołówstwa, mlewa, wyszynku, targu, przewozu itp.), podług wzoru *C* oddzielnie i według stanu majątku z dnia 1. stycznia 1891.

Władze skarbowe krajowe każą natychmiast wydrukować te wzory wraz z arkuszami dodatkowymi i wydawać je będąc stronom za zwrotem kosztów wyrobu, które na wyjawie będą wyrażone.

Majątek beneficjów, kościołów i fundacyj wyjawiać trzeba nie łącznie lecz oddzielnie.

Spółki, stowarzyszenia i zakłady obowiązane do składania rachunków publicznie, winny dołączyć do wyjawu także bilans a względnie zamknięcie rachunków za rok 1890.

§. 5.

Jeżeli strona obowiązana do płacenia równoważnika należności, posiada nieruchomości leżące w rozmaitych okręgach podatkowych, winna złożyć oddzielny wyjaw co do nieruchomości leżących w każdym z osobna okręgu podatkowym.

Każdy z tych wyjawów zamknąć należy oddzielnie.

Wyjawy te oddzielne opatrzyć należy na kartach tytułowych liczbami bieżącymi w porządku arytmetycznym.

Zamknięcia oddzielne zestawień należy w tym samym porządku na osobnej tablicy, zastosowanej do blankietu wyjawów i dopisać wynik ogólny.

Tablica ta, którą opatrzyć należy napisem: „Zestawienie“, stanowić ma zarazem okładkę do oddzielnych wyjawów w porządku arytmetycznym poukładanych.

Obowiązany do płacenia należności podpisać powinien z dołożeniem miejsca i daty tak każdy wyjaw jak i osobne zestawienie zamknąć.

Jeżeli obowiązany do płacenia należności z przyczyny miejsca zamieszkania nie może dostarczyć ustnie potrzebnych wyjaśnień co do wyjawu, wskazać ma do tego celu osobę w powiecie zamieszkałą, ze stosunkami obznajmioną i upoważnić ją nadto do zawarcia w razie potrzeby z wykonawcami administracji podatków obowiązującej umowy co do podstaw wymierzenia podatku.

A/1.
A/2.
B.
C.

Postanowienia szczególne.

1. Wyszczególnienie pojedynczych części składowych majątku nieruchomego.

§. 6.

Grunta jednakowej uprawy przytoczyć trzeba wprawdzie z liczbami parcel, ale dość jest podać tylko sumarycznie ich powierzchnią, czysty dochód i podatek. (Wzór A/1).

Budynki należy wymienić i opisać jak to wskazują rubryki we wzorze A/2.

Budynek wystawiony na gruncie, który już dłużej niż lat dziesięć znajduje się w posiadaniu osoby obowiązanej do płacenia równoważnika, wymienić należy w wyjawie, chociażby nie istniał już lat dziesięć, ponieważ o nastaniu obowiązku do płacenia równoważnika stanowi nie czas wystawienia budynku lecz czas nabycia gruntu, na którym jest wystawiony.

§. 7.

W wyjawie A/1 i A/2, mianowicie zaś na końcu tegoż, spisać trzeba także te nieruchomości, co do których osoba składająca wyjaw, rości sobie prawo do uwolnienia od opłat i podać powód do uwolnienia.

§. 8.

Realności należące do gwarectw i przedsiębiorstw górniczych uorganizowanych według §§ 137 i n. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146), o ile nie podlegają podatkowi gruntowemu i budynkowemu, są także uwolnione od ekwiwalentu należyci.

§. 9.

Tych nieruchomości, co do których obowiązek opłacania równoważnika należyci według postanowień §. 16go i pozycyi 106 B e uwaga 3 Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, tudzież według rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 102) nastaje dopiero po dniu 1. stycznia 1891, nie trzeba formalnie wyjawiać, lecz wymienić je należy w osobnym wykazie (podług dołączonego wzoru A/3), podając tu przedmiot, tytuł prawny i czas nabycia (co do budynków, czas nabycia gruntu pod budowę), tudzież urząd, w którym opłata od nabycia była wzięta na przepis, z przytoczeniem odnośnego nakazu płatniczego.

Przeto także te osoby prawnicze, które dnia 1. stycznia 1891 nie istnieją jeszcze lat 10, winny tymczasowo złożyć co do nieruchomości, które posiadają tylko wykaz rzeczonoego rodzaju.

Formalne wyjawy co do majątku wzmiankowanego w obu powyższych ustępach niniejszego

paragrafu, złożyć należy dopiero po nastaniu obowiązku do opłacania równoważnika należyci, w terminie poniżej (§. 21) ustanowionym.

§. 10.

Majątek wyjawić trzeba podług przepisu §. 50 ustawy z dnia 9. lutego 1850 o opłatach, podając wartość pospolitą.

Wartość gruntów podawać trzeba w ogólności ze względem na ceny kupna, które w ostatnim czasie były w miejscu gdzie leżą, wartość budynków i inwentarza gruntowego podług terażniejszych cen budowy a względnie cen kupna.

§. 11.

Jeżeli obowiązany do płacenia należyci oświadczy, że dla braku punktów oparcia do dokładnego oznaczenia wartości nieruchomości, gotów jest przyjąć wartość realności, podlegającej podatkowi gruntowemu, w sumie równej podatkowi gruntowemu bez opustu, wziętemu 108 razy, wartość budynków podlegających podatkowi klasowemu, w sumie stokrotnej wartość budynków podlegających podatkowi czynszowemu, w sumie 60krotnej tego podatku, **może** nastąpić wzięcie na przepis na podstawie tej wartości.

Jeżeli przedsiębiorstwa kolejowe nie wykazały kapitału, wyłożonego na grunt, roboty ziemne i sztuczne, budowę dolną i górną, i na wszystkie przynależyci nieruchomości, jakoto na dworce, zajazdy do ładowania i wyładowania, na budynki do ruchu kolei potrzebne w miejscach odjazdu i przyjazdu, na domy dla stróżów i dozorców, z wszystkimi urządzeniami przy machinach stałych za nieruchomości uważać się mającemi i z wszystkimi nieruchomościami, lecz oświadczać, że uznają przyjęcie wartości według podatku czynszowego 300 razy, gruntowego bez opustu 500 razy i klasowego 500 razy wziętego, wartość tę przyjąć **można** za podstawę do wymiaru równoważnika należyci drogą ugody.

Oddzielną posiadłość nieruchomą, której propozycja ryczałtowa nie obejmuje, wyjawić trzeba okręgami podatkowymi podług przepisu §. 5.

Też same skale służyć mają za podstawę do tymczasowego wymierzenia opłat, pod warunkiem sprostowania później, jeżeli wyjaw złożono nie we właściwym czasie lub nie w zupełności, albo jeżeli wyjaw wymaga dochodzeń, dłuższy czas trwających.

2. Wyszczególnienie praw użytkowania.

§. 12.

W formularzu C zapisać trzeba najprzód te prawa, które zaliczają się do nieruchomości, jak

zazwyczaj: prawo polowania, rybołówstwa, mlewa i wyszynku itd. Po nich następować powinny te prawa, które zaliczają się do ruchomości, jak zazwyczaj: prawo targu, myta, przewozu itd. Każdy z tych dwóch rodzajów zamknąć trzeba osobno.

We względzie prawa polowania gmina ma podać, czy prawo to służy jej na własnej posiadłości gruntowej (do czego potrzebna jest posiadłość zaokrąglona o 200 morgach = 115 hektarów), lub (jeżeli jej posiadłość gruntowa jest mniejsza), jaka kwota dochodu z prawa polowania przypada stosunkowo na jej posiadłość gruntową, tudzież czy i jaką kwotę dochodu z polowania właściciele gruntów gminie jako taką formalnie i stale odstąpili.

Oplaty targowe, straganowe itp. są tylko wtedy przedmiotem równoważnika należitości, gdy jest udowodnione, że władza pozwoliła na ich pobieranie i wymierzyła je tylko na zasadzie §§. 69 i 70 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 jako wynagrodzenie za wydatki, jakie gmina z przyczyny odbywania się targu musi ponosić,

Jeżeli dowodu tego niema, dochód z opłat targowych i straganowych uważać należy przy wymierzaniu równoważnika należitości za część składową majątku ruchomego.

Gdy w celu wymierzenia równoważnika należitości oznaczona być ma wartość prawa poboru myta gminie służącego, pozwolić można na potrącenie tylko kosztów utrzymania drogi w ogóle i wydatków administracji myta, szczególnych zaś wydatków, które gmina ponosi na brukowanie i oświetlenie drogi, nie należy potrącać.

3. Wyszczególnienie majątku ruchomego. (podług wzoru B).

§. 13.

Wyjaw majątku ruchomego uczynić trzeba podług stanu majątku z dnia 1. stycznia 1891, do którego to czasu odnosić się ma także oznaczenie wartości, dzieląc go na wzór inwentarza spadkowego i w taki sposób, aby można było ocenić właściwość wartości, które podać trzeba stosownie do §§. 51 i 52 ustawy z dnia 9. lutego 1850 i §. 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862.

Obligacje i papiery obiegowe publiczne. podlegające kursowi giełdowemu, wykazać trzeba, wymieniając rodzaj, czas wystawienia, kwotę imienną, na którą opiewają, seryą i numer, stopę procentową jeżeli jest i wartość obiegową, a jeżeli papierów takich jest większa ilość, dołączyć do wyjawu, wzór B, wyszczególnienie.

W wyjawie zamieścić trzeba także gotówkę będącą w kasie dnia 1. stycznia 1891 bez względu na jej przeznaczenie.

Odsetki wykazywać trzeba w ogóle tylko wtedy, gdy zalegają z czasu przed 1. stycznia 1891.

§. 14.

Przybory do gaszenia ognia będące własnością gminy, nie są przedmiotem równoważnika należitości, gdy na podstawie umowy oddane są w używanie stowarzyszeniu straży pożarnej ochotniczej.

§. 15.

Do ruchomości, które nabyte zostały nie przez darowiznę lub przeniesienie majątku z przyczyny śmierci, nie odnosi się uwaga 3 do p. T. 106 B e ustawy z dnia 13. grudnia 1862.

Przeto bez względu na to, jak długo trwa posiadanie, podlegają one od dnia 1. stycznia 1891 równoważnikowi należitości, chociażby nie zostały jeszcze lat 10 w posiadaniu osoby, obowiązanej do opłaty należitości a względnie chociażby osoba prawna w dniu 1. stycznia 1891 nie istniała jeszcze 10 lat.

§. 16.

Do wyjawu całego majątku ruchomego przydać trzeba wykaz stanu biernego, jaki w czasie, do którego wyjaw ma się odnosić, ciężył na ruchomym i na leżącym w krajach tutejszych nieruchomym majątku i w końcu wykazać resztę majątku, podlegającą równoważnikowi należitości.

Jeżeli jednak stan bierny cięży także na nieruchomym majątku obowiązanego do płacenia równoważnika, leżącym za granicą lub w krajach korony węgierskiej, natenczas z majątku ruchomego odciągnąć trzeba tylko tę kwotę stanu biernego, która stosunkowo podług przepisu §. 57go ustawy z dnia 9. lutego 1850 o opłatach, przypada na majątek nieruchomy tutejszy.

Przeto stan bierny, ciężący tylko na tym majątku nieruchomym obowiązanego do płacenia równoważnika, który leży za granicą lub w krajach korony węgierskiej, nie może być odciągany od majątku ruchomego.

§. 17.

Kapitały tak czynne jak i bierne podać trzeba w wartości imiennej i rzeczywistej. Umorzenie stanu biernego w ciągu okresu wzięcia na przepis, nie zmienia wymiaru należitości.

Ze względu na §. 105 patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 208), potrącać można z majątku czynnego w celu wykazania

czystego majątku ruchomego, tylko długi, to jest te kwoty, do których w chwili określonej służyło trzecim osobom prawo żądania a więc kwoty, w skutek których zmniejsza się iścizna majątku.

Wydatki, które osoba obowiązana do płacenia równoważnika ma z przychodów bieżących ponosić na mocy zobowiązania ciężącego na niej w skutek szczególnej ustawy, rozporządzenia lub szczególnego tytułu nie mogą być uważane za długi i przedstawiają tylko zmniejszenie się wartości przychodu, nie zaś iścizny majątku.

§. 18.

Gdy się oznacza wartość fundacyj (mianowicie fundacyj mszalnych) nie trzeba potrącać zobowiązań na fundacyi ciężących.

Zobowiązania te wykazać trzeba tylko wtedy, gdy się ma żądać uwolnienia fundacyi od należności.

§. 19.

Jeżeli ustawa pozwala na uwolnienie, trzeba się o nie starać i wyjednać sobie u władz przyznanie.

Majątek ruchomy seminarj duchownych i seminarj chłopców podlega również równoważnikowi należności, o ile nie jest przeznaczonym na cele naukowe.

Atoli utrzymanie nowicyuszów nie może być uważane za cel naukowy.

Kapitały funduszków szkolnych i szpitalnych, o ile nie będzie dokumentami udowodnione, że ich odsetki zabezpieczone zostały na cele naukowe, szkolne lub szpitalne, to jest przeznaczone są na wieczne czasy; dalej biblioteki zakładowe, jeżeli stanowią własność korporacyi a nie majątek samodzielny, który korporacya stale na cele naukowe przeznaczyła i który od własności korporacyi jest oddzielony, podlegają równoważnikowi należności; natomiast nie podlegają mu opłaty stolowe, dochody ze skarbowy i inne tego rodzaju, które pleban pobiera jako wzajemne świadczenie lub dary dobrowolne, ponieważ nie pochodzą z majątku duchownego, nadto uwolnione jest od niego to, co beneficjariatowi przypada z osobnych fundacyj, od których równoważnik należności wymierzony został oddzielnie.

Okoliczność, że część majątku osoby prawniczej (ustęp 1 106 *B e* pozycyi Taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862) ulokowana jest w papierach publicznych, które na zasadzie ustawy o podatku dochodowym są całkowicie uwolnione od podatku, nie uzasadnia dla tej części składowej majątku uwolnienia od równoważnika należności, jeżeli uwolnienie to nie służy osobie prawniczej już na zasadzie ustawy.

Majątkowi ruchomemu stowarzyszeń i zakładów na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne, służy uwolnienie od należności w myśl 106, *B e* pozycyi uwaga 2 *d* Taryfy tylko wtedy, gdy majątek ten według statutów owych stowarzyszeń i zakładów nie może być używany na inne cele prócz wzmiankowanych.

Stowarzyszenia straży pożarnej ochotniczej są co do swoich kas zapomogowych, tudzież co do swoich przyborów do gaszenia pożaru i co do innego majątku ruchomego, uwolnione w myśl uwagi 2 *d* do 106, *B e* pozycyi Taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 od równoważnika należności, jeżeli statutami owego stowarzyszenia jest udowodnione trwałe przeznaczenie na cele humanitarne i dobroczynne.

Także posiadacze beneficj, którzy na zasadzie ustawy z dnia 15. lutego 1877 (Dz. u. p. Nr. 98) domagają się osobistego uwolnienia od równoważnika należności, wyjawić mają ruchomy i nieruchomy majątek beneficjum i wyjednać sobie u władzy przyznanie osobistego uwolnienia.

Gdy się ma oceniać to ostatnie żądanie, brać trzeba na uwagę tylko przychód płynący z dzierżenia beneficjum, bez względu na jakikolwiek inny przychód osobisty, który nie pochodzi z beneficjum.

Nie można przeto liczyć za przychód beneficjum ani uzupełnienia kongruy ani też dodatku osobistego lub wsparcia płaconego czasowo dzierżycielowi beneficjum z funduszu religijnego.

O ile zaś chodzi o to, aby zbadać, czy beneficjariatowi zostaje czysty przychód z beneficjum, wziąć trzeba w rachubę wydatki następujące:

- a) dla każdego kooperatora, którego beneficjariat obowiązany jest utrzymywać;
- b) wszelkie wydatki, które podług ustawy fundacyjnej na korzyść osób trzecich płacone być mają z majątku beneficjum, np. na kościół, na szkołę, szpital itp.;
- c) wszystkie podatki i daniny publiczne z dodatkami, odsetkami od należności ujemnych itd., które beneficjariat obowiązany jest pokrywać.

II. Termin do składania wyjawów i wykazów majątku.

§. 20.

Wyjawy tyczące się majątku, który już 1. stycznia 1891 podlega równoważnikowi należności, tudzież wzmiankowane w §. 9 wykazy majątku, który dopiero po dniu 1. stycznia 1891 zacznie równoważnikowi należności podlegać, wnieść trzeba najpóźniej aż do końca kwietnia 1891.

§. 21.

Tych nieruchomości i ruchomości, co do których w myśl przepisów §. 16 i pozycji Taryfy 106. *B e*, uwaga 3 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, tudzież w myśl ustępu 10go przepisu z dnia 20. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 102), obowiązek płacenia równoważnika należności zaczyna się dopiero po dniu 1. stycznia 1891, wyjawić trzeba należycie z użyciem przepisanych blankietów w przeciągu ośmiu dni od chwili, jak się zacznie obowiązek płacenia od nich równoważnika należności, podając wartość podług stosunków dnia, w którym obowiązek się zaczyna.

Osoby prawnicze, których majątek ruchomy tworzy się wyłącznie z kwot przeważnie małych, darowanych lub legowanych, uwolnione być mogą od obowiązku wyjawiania w każdym z osobna przypadku pod warunkiem, że z końcem każdego roku wniosą ogólny wykaz wszystkich tych części majątku, które w ciągu tegoż roku zaczęły podlegać równoważnikowi.

§. 22.

Spółki zarobkowe, których czas istnienia pierwotnie na 15 lub mniej lat ustanowiony a następnie dopiero w ten sposób przedłużony został lub zostanie, że ogółem wynosić będzie więcej niż lat 15, wnieść winny wyjawy w przeciągu 8 dni od dnia ustanowionego lub dozwolonego przedłużenia, a względnie w przeciągu terminów ustanowionych w §§. 20 i 21, ustęp 1.

III. Władze, do których wnieść należy wyjawy.

§. 23.

W Wiedniu, Pradze i Lwowie, w Górnej Austrii, Salzburgu, Karyntyi, Krainie, Śląsku, w Przytomorzu i na Bukowinie, obowiązani do płacenia równoważnika, podawać mają wyjawy swoje do urzędów wymiaru opłat, które w miastach tych i krajach są ustanowione, wszyscy zaś inni w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do opłacenia obowiązani, wnieść mają wyjawy swoje do dyrekcji skarbowych powiatowych, do których przynależą ze względu na miejsce zamieszkania.

Osoby, mieszkające po za obrębem obszaru, w którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, podawać mają wyjawy co do nieruchomości swoich, leżących w obrębie tego obszaru, do urzędu centralnego wymiaru taks i opłat w Wiedniu.

Toż samo uczynić winny co do majątku ruchomego osoby prawnicze, mające siedzibę w kra-

jach korony węgierskiej, jeżeli tenże przeznaczony jest na taki cel określony, w skutku którego zostają w drugiej połowie monarchii pod zarządem lub dozorem publicznym, tudzież osoby prawnicze, mające siedzibę za granicą, co do majątku ruchomego, znajdującego się w obszarze, na którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje.

IV. Skutki zaniedbania złożenia wyjawu w czasie właściwym.

§. 24.

W razie nieuczynienia w czasie właściwym wyjawu a względnie oznajmienia, stosowany będzie §. 80 ustawy o opłatach z dnia 9. lutego 1850 w ten sposób, że przez cały dziesięcioletni okres, na który równoważnik należności ma być wymierzony, pobierana będzie kwota podwójna, chyba obowiązuje do płacenia wyszedł z używania rzeczy, którą zaniedbał wyjawić.

Zatajenie lub mylne podanie przedmiotów, które mają być wykazane, podlega stosownie do §. 84, l. 3 ustawy z dnia 9. lutego 1850, postępowaniu według ustawy karnej o przekroczeniach defraudacyjnych (ustęp 7 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 30. marca 1852, Dz. u. p. Nr. 85).

V. Wymiar i zapłata równoważnika należności.

1. Wzięcie na przepis.

§. 25.

Wyjawy, gdy nadejdą, porównane będą z zapiskami dotychczasowymi a następnie przesłane właściwym urzędowi podatkowym, które mają je porównać z zapiskami katastralnymi a co do wyniku, jakoteż zupełności i dokładności podanych szczegółów i miejscowych cen kupna, wydać zdanie i poczynić wnioski jak co do innych aktów, tyczących się wymiaru opłat.

§. 26.

Dyrekcya skarbowa powiatowa a względnie urząd do wymiaru opłat wymierza należność, decyduje co do uwolnienia pojedynczych przedmiotów od opłaty, uwiadamia obowiązanego do płacenia jaką wartość przyjęto i jaką kwotę należności obliczono podług dołączonego wzoru *D*, tudzież które przedmioty nie zostały uwolnione od należności.

./ D.

§. 27.

Z równoważnikiem należności trzeba oraz wziąć na przepis dodatek 25procentowy na całe dziesięciolecie z zastrzeżeniem możebnych zmian.

2. Termin do zapłacenia równoważnika należności.

§. 28.

Kwotę roczną równoważnika należności od majątku ruchomego i nieruchomego na to dziesięciolecie wymierzoną, płacić trzeba z góry w ratach éwierórocznych równych, przypadających 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października każdego roku. (Ustawa z dnia 18. marca 1872, §. 1, Dz. u. p. Nr. 33).

3. Opłata równoważnika należności od prebend opróznionych.

§. 29.

Równoważnik należności od prebend duchownych opróznionych płacić należy bez przerwy, chociaż przychody interkalarne dostawać się mają osobie (funduszowi) uwolnionej w myśl 73 pozycji Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 9. lutego 1850.

Równoważnik należności za okres interkalarny zapłacony być ma na raz z funduszu interkalarnego (z funduszu religijnego) dopiero po upływie tego okresu.

4. Skutki opóźnienia się z zapłaceniem.

§. 30.

W razie opóźnienia się z zapłaceniem, liczone będą odsetki 6procentowe za zwłokę od dnia, który nastąpi po wyznaczonym na pobór terminie, aż do zapłacenia przypadającej należności i razem z nią będą ściągane (ustawa z dnia 18. marca 1872, §. 2, Dz. u. p. Nr. 33).

5. Tymczasowy pobór równoważnika należności.

§. 31.

Ażeby jednak pobór równoważnika należności nie doznał zwłoki z powodu przeszkód, wymiarowi na zawadzie stojących, pobierać go należy, dopóki nie nastąpi wymiar na piąte dziesięciolecie, tymczasowo podług wymiaru czwartego dziesięciolecia, pod warunkiem sprostowania później a odbiór jego potwierdzany będzie w dotychczasowych arkuszach płatniczych.

Dopiero gdy cała należność, którą każdy z obowiązanych do płacenia równoważnika płacić ma w piątym dziesięcioleciu od swego majątku nieruchomego, będzie ustanowiona, odebrać trzeba od niego arkusz płatniczy i doręczyć mu nowy nakaz płatniczy z potrzebnem obliczeniem.

Dunajewski r. w.

Wzór A/1.

(1 strona.)

Kraj koronny: _____

Powiat podatkowy: _____

Powiat skarbowy: _____

W y j a w $\frac{A}{1}$

do wymierzenia równoważnika należitości od wartości posiadłości gruntowej z inwentarzem gruntowym za czas od 1. stycznia 1891 aż do końca grudnia 1900.

U w a g a. Rubryki: „Średnia cena kupna lub wartość sprostowana“ i „Strona arkusza katastralnego“ wypełniać będzie urząd.

(3 strona.)

Strona arkusza katastralnego:

Inwentarz gruntowy podług §§. 296 i 297 p. k. ust. cyw.					Wyjawiona		Uznana lub sprostowana		Ubytek i przybytek w ciągu IV. dziesięciolecia stosownie do do kontraktów itp.	Uwaga		
Rodzaj i ilość bydła, zapasy, wozy itd.					wartość ogólna							
Rodzaj, liczba, ilość	wyjawiona		uznana lub sprostowana		gruntów i przynależności							
	wartość				zł.		c.				zł.	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.				

Wzór A/2.

(1 strona.)

Kraj koronny:

Powiat podatkowy:

Powiat skarbowy:

W y j a w $\frac{A}{2}$

**do wymierzenia równoważnika należitości od wartości budynków z inwentarzem
gruntowym za czas od 1. stycznia 1891 aż do końca grudnia 1900.**

U w a g a. Rubryki: „(wartość) uznana lub sprostowana“ i „(kwota ogólna) uznana lub sprostowana“, tudzież „strona arkusza katastralnego“ wypełniać będzie urząd.

Wzór A/3.**W y k a z**

tych nieruchomości, co do których obowiązek płacenia równoważnika należyłości
zacznie się dopiero po dniu 1. stycznia 1891.

Liczba bieżąca	Przedmiot, grunta, budynek (przestrzeń budowlana)	Tytuł prawny i termin nabycia	Urząd, w którym opłata wzięta jest na przepis	Nakaz płatniczy dnia w z liczba	Uwaga

Wzór B.

(1 strona.)

Wyjaw majątku ruchomego podług stanu majątku z dnia 1. stycznia 1891.

P r z e d m i o t	W a r t o ś ć				Kwota sprosto- wana		Uwaga
	według oblicze- nia, podania oso- by obowiązanej, sądowego osza- cowania, kursu gieldowego	pojedynczo		razem			
		zł.	c.	zł.	c.	zł.	
I. Stan czynny.							
1. Gotówka, a w szczególności:							
złoto							
monety srebrne zagraniczne							
pieniądze papierowe zagraniczne							
zaległe odsetki od kapitałów z czasu przed 1 stycznia 1891 i wszelkie inne pieniądze							
2. Kapitały, ulokowane: według wyszczególnienia							
a) u osób prywatnych a to oddzielnie:							
w złocie							
w monety srebrnej zagranicznej							
w pieniądzach papierowych zagranicznych							
w pieniądzach innego rodzaju							
za spłacone już daniny w naturze na rzecz beneficj duchownych lub kościołów							
b) w funduszach publicznych							
c) w innych papierach publicznych							
3. Wyroby złote i srebrne							
4. Kosztowności							
5. Zapasy, których nie można uważać za inwentarz gruntowy nieruchomości, należących do składającego wyjaw							
6. Bydło, nie należące do inwentarza grun- towego nieruchomości							
7. Sprzęty i narzędzia							
8. Obrazy i inne przedmioty sztuki							
9. Książki i inne przedmioty naukowe							
10. Wota nie przeznaczone do służby bożej							
11. Klęczniki kościelne							
12. Wszelkie inne ruchomości nie należące do inwentarza gruntowego							
13. Daniny w naturze i pieniądzach na rzecz beneficj kościelnych rocznie zł. . . . c. wartość podług wyjawu							
14. Przedmioty, od których na zasadzie ustawy żądane być ma uwolnienie od równoważnika opłat, albo które pomi- nięte zostały jako inwentarz gruntowy nieruchomości							
15. Przedmioty, co do których obowiązek płacenia należytości dopiero później ma nastąpić, stosownie do wyszczególnienia							
II. Stan bierny według wyszczególnienia.							
Zahipotekowany							
Nie zahipotekowany							
III. Czysty stan majątku.							
Odciągnąwszy od stanu czynnego pozycya 1 do 15 wynoszącego							
stan bierny wynoszący							
pozostaje czynny stan majątku podle- gły opłacie							

(3 strona.)

Wyszczególnienie

przedmiotów, od których należytość dopiero później ma być płacona *).

Liczba bieżąca	Tytuł nabycia i czas nabycia	Rodzaj m a j ą t k u ruchomego	Data	Serya lub numer	Wartość imienna		Uwaga
					zł.	c.	

*) U w a g a. Tutaj wymienić trzeba tylko te ruchomości, które nabyto w skutek darowizny, fundacji lub przeniesienia majątku z przyczyny śmierci.

(4 strona.)

Wyszczególnienie

stanu biernego, ciężącego na majątku ruchomym, jakoteż na nieruchomościach leżących
w krajach tutejszych.

Liczba bieżąca	Nazwisko wierzyciela	Rodzaj dokumentu długu	Data	Wartość imienna		Uwaga (czy zahipoteko- wany czy nie)
				zł.	c.	

Wzór C.

(1 strona.)

Kraj koronny:

Powiat podatkowy:

Powiat skarbowy:

Wyjaw przychodu

do wymierzenia równoważnika należytości od wartości prawa polowania, rybołówstwa, mlewa i wyszynku, należącego zwyczajnie do majątku nieruchomego, tudzież prawa targu, myta i przewozu, należącego zwyczajnie do majątku ruchomego za czas od 1. stycznia 1891 do końca grudnia 1900.

U w a g a. Rubryki: „Wartość uznana lub sprostowana“ i „Strona arkusza katastralnego“ wypełniać będzie urząd.

(2 i 3 strona.)

Z a p ł a c o n o										
Arty- kul dzien- nika	C z a s		K w o t a z a p ł a c o n a						Podpis urzędnika kasowego	U w a g a
	w którym	za który	od		Odsetki za zwłokę		Ogółem			
			nierucho- mego	ruchomego						
	zapłacono		majątku		zł.		c.			
zł.			c.	zł.					c.	

(4 strona.)

A. Licz. rejestru.

C. k. urzędowi podatkowemu w
do wzięcia na przepis i doręczenia stronie.

Nakaz płatniczy

dla

Na zasadzie ustawy z dnia 13. grudnia 1862, poz. Taryfy 106 *B e* i rozporządzenia wysokiego ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 101) zapłacić trzeba tytułem równoważnika należitości na V dziesięciolecie, a mianowicie :

a) Od majątku nieruchomego.

Należytość	
zł.	c.
Razem .	

Wyraźnie!, z których kwotę roczną płacić trzeba z góry w ratach ćwierćrocznych równych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października.

W razie opóźnienia się z zapłaceniem, liczone będą odsetki 6procentowe za zwłokę od dnia, który nastąpi po wyznaczonym na pobór terminie aż do zapłacenia przypadającej należitości.

Przeciw temu wymiarowi można złożyć rekurs w przeciągu 30 dni od dnia, który nastąpi po doręczeniu, tylko do tej (tego) c. k. Dyrekcyi skarbowej powiatowej (c. k. urzędu wymiaru opłat).

C. k. Dyrekcyja skarbowa powiatowa (C. k. urząd wymiaru opłat).

. dnia 18 . . .